

поздравлява го и Атанасъ Хр. Поповъ отъ Плевенъ (за когото се спомена по рано).

5. И. П. Х. Кършовски отъ Елена, презъ 1867 г. билъ въ четата на Панайотъ Хитовъ и се връща въ Сърбия, отъ тамъ въ Ромжния заедно съ цѣлата легия—писалъ е 7 писма.

Отъ 28. I 1869 год. отъ Гюргево пише, че дякона е заминалъ за Св. Гора (България). Въ Цариградъ се е издало законъ училищата да преминатъ подъ правителствената властъ. Митхадъ Паша се е трудилъ тайно да придобие българитѣ на своя страна, та да го искатъ за подъ кралъ на България, Македония и Тракия—распра имало между него и Али Паша.

Отъ 25. III 1870 год. отъ Букурещъ пише, че отказалъ отъ учителството въ Гюргево, защото интриги много имало, които ще развалатъ и учебното дѣло и читалището. Като болѣнъ влезълъ е въ болница. За новини му пише, че моавинитѣ паднали въ турско. Турското правителство унищожило българскитѣ чиновници и каймакамина на Ада Кале (островъ на Дунѣва до Аршава) до последната война бѣше автономистъ, дошелъ въ Видинъ и ужъ билъ отровенъ отъ българитѣ.

6. Н. Балкански, притежателъ на мушия въ Влашко, още презъ време на Раковски е билъ най-щедрия подкрепителъ на българската емиграция; писалъ е 4 писма до войводата.

Съ писмо отъ 25. IX 1875 год. отъ Каларашъ испраща 25 лири на войводата: като додешъ въ Букурещъ за Браила ще дода да те взема.

7. П. Мишайковъ е писалъ 7 писма.

Съ писмо отъ 8. XI 1875 год. съобщава за сетинитѣ на Старозагорското възстание, което е станало презъ м. Септември и съобщава, че съ тази годишната обиколка Драсовъ се е обявилъ противъ него.

Съ писмо отъ 22. II 1876 год. отъ Цариградъ Орта кьой дава мнението на тукашнитѣ българи, да се работи чрезъ възраждане (съ книжнината).